

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber De Prudentia Ivstorvm

Juan <de Jesús María>

Coloniae Agrippinae, MDCXIV

Cap. XII. Monet patientiam internæ de solationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46940](#)

Monet patientiam internæ desolationis.

SVPER flumina Babylonis, in captiuitate dura, longè à dulcissima Ierusalem, ciuitate vestra, sedetis, filij mei. Quocirca ipsa exilio vestri ratio postulat, ut internas desolationes patientiam suspirantes ad libertatem filiorum Dei, qui iam lætantur in Ecclesia magna, quę sursum est. Nequè rationi consonum esset, cælestis patriæ priuilegia in terrę incolatu, habere velle. Propter quod, Iusti mei, quos ego in charitate perpetua dilexi, quādiu mortali vita viuunt, alternis consolationibus, & desolationibus exercentur, ut multiplices coronas acquirant. Certè Paulus seruus meus, non erat semper ut Beniamin adolescentulus in mentis excessu, ut in tertio Cælo audiret arca na verba, & potaretur torrente voluptatis meæ: Sed frequenter mortificabatur tota die, æstimatus sicut ouis occisionis, grauatus supra virtutem, ita ut tæderet eum etiam viuere. Hæc est vicis-

vicissitudo electorum, qui nunc ascen-
dunt vsquè ad Cœlos, nunc descendunt
vsquè ad abyssos, & anima eorum de-
solatione tabescit. Ex quo apparet,
quām malē de me loquantur aliqui
serui mei, qui statim ac ariditate vex-
antur, omnem patientiam abiciunt, &
murmurant aduersum me Nonne om-
nia tempus habet, & diuersum est tem-
pus lætitiae à tempore luctus? Quem e-
lectorum meorum non exercui, ut vi-
derem, an puro corde sequeretur me?
Quoties distuli, & probavi David a-
amicum meum, factum ad exemplar
cordis mei? Mirabile est seruos meos,
qui semel gustarunt suavitatem meam,
tempore derelictionis non lætari, &
exultare in me memores vberum meo-
rum super vinum. Absit à vobis, ô filij,
deiectio, & infidelitas hæc, ne sitis è
numero illorum, qui confiduntur
mihi tantummodo, cùm benefacio
eis: sed intima gratitudine, tamen
desolationem, quam consolatio-
nem, numerate inter magna bene-
ficia mea: & tamen nocte, quām die
cantate inestimabiles misericordias
meas.

meas. Ego noui quid expediat vobis: nunc vos reficiam ad duodecim fontes aquarum, & septuaginta palmas in E-lim, nunc inter deserti arenas, vos siti-re patiar, vt quæratis, & diligatis me. Probabo vos filios meos, & examina-bo, sicut examinatur argentum, ex quo formantur vasa electionis, ad ministe-rium templi mei. Et postquam vos, modico tempore probauero, recorda-ber vestri, miserans adolescentiam vestram, & laudans fidem & charita-tem desponsationis vestræ: quia fide-lissimè secuti estis me in deserto aridi-tatis, in terra, quæ non seminatur.

CAP. XIII.

*Docet diuersos motus naturæ, &
gratia.*

CONSIDERATE vos ipsos, fi-lij mei, qui, quasi Rebecca, duos populos bellantes in utero uno porta-tis: vt animales affectus spiritui subij-cientes vocemini, & sitis pacifici filij Dei. Natura quærit exaltari, & ambu-lare, sicut vanæ filiæ Sion extento col-lo; ad ostensionem vanitatis suæ. Gra-tia qua-